

prima instanță: S. Balmuș
instanța de apel: N. Cernat, A. Pohopol, A. Gavrilița

dosarul nr. 2rac-394/15

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banca „Guinea” Societatea pe Acțiuni în proces de lichidare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii „Guinea” Societatea pe Acțiuni în proces de lichidare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Roxetta-Moldova” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către administratorul în oficiul al Băncii „Guinea” Societatea pe Acțiuni în proces de lichidare și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 august 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2014, Banca „Guinea” SA în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Roxetta-Moldova” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.232 din 28 noiembrie 2013 a fost prelungit termenul de lichidare al băncii până la data de 17 decembrie 2014 și anume în scopul valorificării tuturor creanțelor băncii.

Susține că în scopul radierii băncii din registrul de stat al persoanelor juridice, în conformitate cu art.38/4 alin.(1) lit. f) al Legii instituțiilor financiare, a solicitat repunerea cererii de chemare în judecată în termenul de prescripție, din motiv că anterior a fost în imposibilitate de a se adresa în instanța de judecată, deoarece, nu cunoaște locul aflării de fapt a conducerii și bunurilor firmei, cât și adresa conducătorului firmei, iar pentru adresarea în instanța de judecată cu o cerere de anunțare în căutare a persoanei juridice prin intermediul conducătorului acestea, este necesar să fie adoptată o hotărâre privind încasarea sumei de la debitor.

Menționează că în conformitate cu contractul de credit nr.17 din 06 iunie 1997, SRL „Raxetta-Moldova” a primit credit de la BC „Banca de Economii” SA în sumă de 450 000 lei.

Susține că pentru asigurarea rambursării creditului a eliberat scrisoare de garanții nr.3 din 04 iunie 1997, prin care banca s-a obligat să plătească BC „Banca de Economii” SA suma de 450 000 lei în cazul în care SRL „Raxetta-Moldova” nu v-a rambursa creditul primit.

Remarcă că pentru primirea de la banca a scrisorii de garanție menționate SRL „Raxetta-Moldova” a pus în gaj la bancă bunuri în sumă de 451 300 lei.

Afirmă că deoarece SRL „Raxetta-Moldova” nu a rambursat creditul BC „Banca de Economii” SA a încasat de la Banca „Guinea” SA în proces de lichidare suma de 450 000 lei.

Indică că cauza a fost inițiată în conformitate cu prevederile art.512, art.602, art.603 din Cod civil.

Solicită rezilierea contractului nr. 3/02 din 27 februarie 1995 și încasarea de la SA „Raxetta-Moldova” în beneficiul Băncii „Guinea” SA în proces de lichidare suma de 450 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 august 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către administratorul în oficiu al Băncii „Guinea” SA în proces de lichidare, Silvia Marcu și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță just a respins pretențiile reclamatului precum că nu a prezentat nici o probă-înscris în susținerea circumstanțelor de fapt invocate, astfel la materialele dosarului lipsesc probe ce confirmă plățile efectuate în suma de 450 000 lei de către Banca „Guinea” SA în beneficiul BC „Banca de Economii” SA, în temeiul scrisorii de garanție nr. 3 din 04 iunie 1997.

La 10 august 2015, Banca „Guinea” SA în proces de lichidare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cerințelor.

În motivarea recursului î-și exprimă dezacordul cu hotărârile judecătorești, invocând motive similare cererii de chemare în judecată, însă suplimentar a indicat că potrivit prevederilor art. 4, pct. 16 al Legii cu privire la taxa de stat, art.85 alin.(1) lit. a), art. 98 alin. (2), art. 83 și art. 90 ale CPC, cât și practicii Curții Supreme de Justiție, administratorii băncilor în proces de lichidare sunt scutiți de achitarea taxei de stat, inclusiv în apel și recurs, iar în caz de respingere a acțiunii, taxa de stat nu se încasează de la reclamant, deoarece ultimul este scutit de plata, cheltuielilor de judecata, inclusiv a taxei de stat, astfel, consideră banca nu urmează să achite taxe de stat pentru pretențiile înaintate.

Afirmă că prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.232 din 28 noiembrie 2013, termenul final de lichidare a băncii ca excepție, a fost prelungit numai până la data de 17 decembrie 2014, respectiv toată procedura de judecare a pricinii în fond, în apel și în recurs, precum și eventuală executare a hotărârii trebuie să se încadreze doar până la data de 17 decembrie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de

către Banca „Guinea” SA în proces de lichidare este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banca „Guinea” SA în proces de lichidare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu constituie temei de admiterea recursului nici susținerea recurentului precum că fiind în proces de lichidare nu urează să achite taxa de stat pentru pretențiile înaintate, or, prin prisma art. 86 alin. (2) CPC se constată că reclamanții, persoane juridice în proces de lichidare, în caz de pierdere a procesului, urmează să suporte cheltuieli legate de taxe de stat, de la care sunt scutite la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Banca „Guinea” SA în proces de lichidare asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Banca „Guinea” SA în proces de lichidare ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Banca „Guinea” Societatea pe Acțiuni în proces de lichidare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva